अथ नवमोऽनुवाकः।

अष्टमे अन्नार्थपश्वादीनां सूक्तान्यभिहितानि। नवमे शुक्लकृष्णपश्वादीनां सूक्तान्युच्यन्ते। यदुक्तं सूत्रकारेण, सूर्य्याचन्द्रमाभ्यां यमौ श्वेतश्च कृष्णश्चैकयूप इति। यमावेकस्मिन् गर्भे समुत्पन्नौ तयोः पश्वोः सूक्ते वपयोः पुरोऽनुवाक्यामाह। "ता सूर्य्याचन्द्रमसा विश्वभृत्तमा महत्। तेजो वसुमद्राजतो दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणा। ययोर्व्रतं न ममे जातु देवयोः" इति। 'ययोः' सूर्य्याचन्द्रमसोर्देवयोः, सम्बन्धि, 'व्रतं' कर्म्म, 'जातु' कदाचिदपि, 'न ममे' कश्चिदपि मातुं न शक्तः, एतदीयं कर्म एतावता फलेन युक्तमिति न कोऽपि परिच्छेत्तुं शक्नोति। 'तौ' तथाविधौ, 'सूर्य्याचन्द्रमसौ', 'दिवि राजतः' द्युलोके दीप्येते। कीदृशौ, 'विश्वभृत्तमा' अतिशयेन विश्वस्य भर्त्तारौ, पोषकौ, अत एव 'महत्' महान्तौ, 'तेजः' तेजस्विनौ, 'वसुमत्' धनवन्तौ, 'साम'शब्देन सामभेदाद्युपायेषु तेषु चतुर्षु प्रथमोपायोऽभिधीयते, तदात्मकौ, प्रजापालने सामोपायप्रधानावित्यर्थः। अत एव 'सामचारिणौ' साम्नोपायेन सर्व्वजगदनुग्राहकप्रकाशरूपेण चरणशीलौ, 'चरतः' परिभ्रमतः॥

अथ वपायाः याज्यामाह। "उभावन्तौ परियात अर्म्या। दिवो न रश्मीँस्तनुतो व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्य्या न चन्द्रा चरतो हतामती" इति। 'उभावन्तौ' पृथिव्याः पूर्वपश्चिमेत्येतावावसानभागौ, 'अर्म्या' गत्या, 'परि-